

We laten Eric eventjes aan het woord... uit een preek van 2004

'Tijdens mijn opleiding voor het priesterschap verloor ik zowel mijn vader als mijn moeder. Bovendien wist ik dat kort na mijn wijding het ouderlijk huis zou ontruimd en verkocht worden. En terwijl ik mijn leven aan God gaf, ontnam Hij me alles wat me dierbaar was. Ik had het daar knap lastig mee. Vooral ook omdat ik dat moeilijk kon rijmen met een liefdevolle God.

Op de dag van mijn priesterwijding voelde ik het gemis van mijn ouders heel sterk aan. Ik was helemaal niet in de stemming voor de wijdingsplechtigheid. Op het moment van het litaniegebed is het gebruikelijk dat de wijdeling plat ter aarde ligt en wordt er een lied gezongen. Terwijl ik op de aarde lag, moest ik heel speciaal aan mijn ouders denken. En op dat moment voelde ik heel even maar heel intens hun nabijheid. En dit gevoel was zo hemels, zo vreugdevol dat ik het moeilijk onder woorden kon brengen. Ik had wel het gevoel dat deze hemelse vreugde niet te lang mocht duren omdat ik het anders niet zou overleven. Om in deze hemelse vreugde voor goed te kunnen delen, moet je opnieuw geboren worden. Het is zo totaal anders dan wat we hier op aarde kennen. Het is met niets te vergelijken...'